

SOLUTIONS

PRIEKULES VIDUSSKOLAS AVĪZE

MARTS, 2022

ŠAJĀ NUMURĀ

REDAKTORA SLEJA
SKOLAS SASNIEGUMI
ANGLŪ VALODAS EKSĀMENS
MISTERS X
INTERVIJA AR ANASTASIJU
SĻEPECU
INTERVIJA AR IEVU BĒRZIŅU



REDAKTORA SLEJA

Sveiks, lasītāj!
Šogad, starptautiskajā laimes dienā, beidzās bargā ziema un oficiāli iestājās pavasaris. Manuprāt, ikkatram ir īpašas sajūtas pavasarim sākoties, jo atmosfēra dabā tādejādi arī atmostamies mēs. Gaisā virs pirmo pumpuru smaržas un dabā ir jaunais iedvesmu avots jauniem panākumiem. Svarīgi ir novērtēt mūsu ikdienas priekšrocības un vērtības. Novērtēt katru brīdi ar mīļajiem, jo nekad mēs nevaram



zināt cik šis mirklis būs ilgs. Vēsturē šis laiks tiek ierakstīts ar Ukrainas tautiešu varonību, spēku un mīlestību pret savu tēvzemi. Pieminēsim mūsu varoņus ik dienu .

JANA MATULE

SKOLAS SASNIEGUMI

Priekules vidusskolas skolēni konkursā "Skolēni eksperimentē" saņēmuši godalgotas vietas.

1.vieta Mārcis Gailītis (6.a grupa)

2.vieta Kristofers Ansis Pāvils, Agnese Eidiņa, Signe Vilkavecka un Sendija Vernava (5.klase)

Liels paldies skolotājai Airitai Ešenvaldei!

ANĢĻU VALODAS EKSĀMENS

Sveiks, lasītāj! Nav noslēpums, ka eksāmenu laiks ir sācies, tāpēc būtu ļoti labi uzzināt, ko tad par to domā 12. klases topošie absolventi, kuri lika eksāmenu angļu valodā, un, protams, skolotāja!

1.Kādas bija sajūtas eksāmena laikā?

Pirms eksāmena uztraukušies bija tikai daži, pārējiem esot bijušas mierīgas sajūtas. Citēšu, kā Jana atbildēja: „Sajūtas, eksāmenam sākoties, bija pārsteidzoši mierīgas, jo šis tad bija tas lielais pārbaudījums, kam gatavojāmies visus skolas gadus.”

2.Vai grūtības pakāpe bija tāda, kādu biji gaidījis/gaidījusi?

Visi atbildēja vienisprātis – eksāmens bija vieglāks, nekā angļu valodas stundās rakstītie pārbaudes darbi.

3.Kurā no visām eksāmena daļām tev gāja visgrūtāk?

Atbildes bija dažādas – Gustavam un Markam sarežģītības radīja rakstīšanas daļa, Janai klausīšanās daļa, Baibai un Ievai – runāšanas daļa.

4.Ja būtu iespējams, tu darītu kaut ko citādāk?

Jana: „Es savā darbā uzlabotu esejas daļu, jo par attiecīgo tēmu bija ļoti daudz rakstāmā.”

Baiba: „Es būtu runājusi monologu nedaudz citādāk, būtu runājusi ilgāk.”

5.Kādus padomus/ ieteikumus tu ieteiktu nākamajiem, kas tiks eksāmenu?

Uz šo jautājumu es ieguvu dažādas un radošas atbildes.

Gustavs: „Es iesaku mācīties daudz vairāk angļu valodu, lasīt grāmatas angļiski un stundās mācīties. Tas viss palīdz.”

Baiba: „Jābūt pārlicinātam, jo tiešām nav tik traki, kā es domāju. Kaut būtu paklausījusi man apkārtējos cilvēkus, kad viņi man teica, ka satraukumam nav pamata.”

Marks: „Vislabāk trenēties eksāmenam var, pildot iepriekšējo gadu eksāmenus, kā arī tieši tos uzdevumus, kuri, kā likums, vienmēr atkārtojas, piemēram, eseju, vēstuļu un e-pastu rakstīšana, klausīšanās un runāšanas daļa. Tēmas mainās katru gadu, bet princips tāds pats.”

Ieva: „Lasiet grāmatas, mācieties kārtīgi un skatieties filmas angļu valodā, tad eksāmens jums nebūs sarežģīts!”

Jana: „Es visiem ieteiktu izdomāt kāda veida stresa mazināšanas taktiku, jo tas patiesi palīdz koncentrēties darbam. Veiksmi visiem un paldies mūsu skolotājam!”

Uzdevu dažus jautājumus arī skolotājam! Kāds tad ir viņas viedoklis par šo tēmu?!

1.Pēc jūsu domām, 12. klase bija sagatavota pietiekami?

Noteikti.

Visi kopā ieguldījām milzīgu darbu. Domāju, ka liela nozīme ir tam, ka viņi ir ļoti draudzīgi – ideāls klases kolektīva paraugs. Paldies audzinātājam! Ar šo klasi man ir fantastiska sadarbība ne tikai mācību stundās, bet arī skolas avīzē “SOLUTIONS”, kopā darbojāmies debašu klubā. Tas ir ļoti svarīgi, ja izveidojas pozitīva gaisotne. Tad var kopā kalnus gāzt!

2.Par kuru eksāmena daļu jūs pārdzīvojāt visvairāk?

Protams, ka par runāšanas. Pirmo reizi savā skolotājas darba laikā absolūti neuztraucos par viņu gramatiku, vārdu krājumu. Nebija jādomā par to, ka sajauks kādus darbības vārda laikus – nē, es tik tiešām eksāmena laikā baudīju jauniešu runas dotības. Tas, par ko pārdzīvoju, bija – vai spēs uztvert teksta domu/problēmu, jo stāstījums-monologs ir ļoti nopietni jāpierada ar piemēriem, jāpamato. Manam uztraukumam, kā vēlāk izrādījās, nebija pamata!

3.Ko jūs varat pateikt par 12. klasi, eksāmena gatavošanās laikā?

Neskatoties uz to, ka mūs skāra arī COVID, šie jaunieši vidusskolas laikā ņēma pretī

visu, ko mācīju un pat vairāk. Ļoti daudz lasīja angļiski, prezentēja, diskutēja, izteica viedokli. Viņi piedalījās debašu kluba nodarbībās, kur tika apmācīti visam, kas nepieciešams eksāmenam. Tik ļoti žēl, ka viņi pēc dažiem mēnešiem aizvērs aiz sevis Priekules vidusskolas durvis, lai atvērtu citas – jau augstskolas. Ja kāds vēl var paspēt izmantot viņu zināšanas, vēlmi sadarboties, palīdzēt -- izmantojiet to!

4. Kādus padomus jūs ieteiktu nākamajiem, kas liks eksāmenu? Kam vairāk jāpievērš uzmanība?

Jābūt vēlmei sasniegt mērķi. Ļoti daudz jāstrādā. Nevajag gaidīt, ka skolotājs vidusskolā paņems pie rokas un nosēdinās solā ar tekstu – TAGAD MĀCĪSIMIES. Iniciatīvai jānāk no skolēniem. Mūsu skolā skolotāji spēj ļoti labi sagatavot eksāmeniem, taču jāmācās jums. Un jāgrīb to darīt. Nekad neatlieciet mācīšanos uz – PĒC TAM KAUT KAD. Nokavēsiet! Izmantojiet visas iespējas, neesiet pasīvi! Katru darbu dariet ar lielu atbildības sajūtu!

Paldies skolotājai Z. Strelēvičai un 12. klases skolēniem par atvēlēto

laiku! Lasītāj, izmanto skolotājas un 12. klases skolēnu padomus un sāc mācīties laicīgi eksāmenam. Lai veicas!

ENIJA PALUBINSKA



MISTERS X

Šomēnes ir dzirdētas nepatīkamas ziņas mūsu skolā. Skolēni skolas telpās lamājas ar necenzētiem vārdiem. Bija pat pavisam nepatīkami dzirdēt, ka pat sākumskolas klašu bērni lamājas. No malas vērojot, var redzēt, ka mainās tas vecums, kurā sāk lietot necenzētus vārdus, piemēram, dažus gadus atpakaļ lamāties sāka tikai pusaudža gadus, bet tagad jau pat sāk lamāties sākumskolā, kas liekas pavisam dīvaini, jo bērnam taču māca pieklājību un uzvedības standartus. Pieklājība nosaka, kā tu uzvedies, ko tu saki un dari, lai parādītu sevi no labākās puses. Secinot no novērotā, pieklājības pamati, pieklājības standarti zūd, jo vecāki paši mājās runā ar necenzētiem vārdiem bērnu priekšā,

bērns tos iemācās, nezinot to patieso nozīmi, un tad tos atkārtu. Par lamāšanos ar necenzētiem vārdiem sabiedriskās vietās, kas traucē **sabiedrisko mieru un kārtību**, - uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Vecākiem cilvēkiem (ne tikai skolotājiem) par to vajadzētu aizrādīt mazākajiem par lamāšanos, jo tas tikai parāda kāds tu esi – vai tu esi sabiedriska un sabiedrībai noderīgs cilvēks, vai tu esi noslēgts cilvēks, kas sabiedrībai nes maz vai vispār nenes nekāda labuma.

Jūsu atklātais Mistery X

INTERVIJA AR ANASTASIJU SĻEPECU

Anastasija Sļepeca – 2020./2021. mācību gada absolvente, pašlaik studē psiholoģiju LCC Starptautiskajā universitātē Lietuvā.

1. Kā tu izvēlējies studēt psiholoģiju? Kāpēc izlēmi mācīties starptautiskā universitātē nevis Latvijā?

Par studēšanu sāku domāt tikai 12. klasē, ko neiesaku darīt pārējiem. Man nebija daudz ideju vai palīgu, lai izvēlētos studiju vietu

vai priekšmetu, ko studēšu.

Vecāki par to nerunāja līdz pēdējam brīdim, kad jau pieteicos studijām Rīgā, taču Klaipēdā, pilsētā, kurā es tagad studēju, man jau sen ir bijuši draugi, un viņi ierosināja mani pieteikties studijām arī LCC Starptautiskajā universitātē. Vēlāk arī mani vecāki gribēja, lai tur studēju, jo Klaipēda atrodas tuvāk nekā Rīga. Arī pati biju gribējusi studēt angļiski, taču biju uztraukusies, ka angļiski mācīties būs grūtāk. Lielu paldies varu pateikt skolotājai Zaigai Strelēvičai, jo viņa ierosināja mani mācīties un teica, ka man noteikti viss izdosies. Dokumentus iesniedzu pēdējā brīdī, jūlija beigās, jo man bija jākārtu papildus angļu valodas zināšanu tests un jāraksta eseja, lai universitātē varētu saprast, vai manas angļu valodas zināšanas ir pietiekami spēcīgas. Jau pēc dažām dienām uzzināju, ka esmu uzņemta studijām.

Izvēlējos tieši psiholoģiju, jo man tā vienmēr likusies ļoti interesanta, kā arī man vienmēr ir patīcis runāt ar cilvēkiem un palīdzēt viņiem atrast risinājumus problēmām, kuras viņus uztrauc, taču galvenā doma, kas man lika apdomāt tieši

psiholoģiju, bija cilvēku vienaldzība pret mentālo veselību. Jau sen biju pamanījusi, ka cilvēki atsakās par to runāt un atmet ar roku, jo uzskata, ka mentālā veselība un tādas problēmas kā depresija absolūti neeksistē.

2.Kā mācības Lietuvā atšķiras no mācībām Latvijā? Vai tev ir jāmācās kas tāds, kas šeit netiktu mācīts psiholoģijas studijās?

Priekšmeti ir līdzīgi kā Latvijā, taču universitāte pieturas liberal arts izglītības veidam, kas māca studentiem domāt kritiski un būt kompetentiem vairākās jomās. Tie ir tādi priekšmeti kā mākslas kultūra, vēsture un dabas zinātnes, kas jāmācās neatkarīgi no studiju veida. Interesanti ir tas, ka amerikāņu stila universitātē atmosfēra ir daudz brīvāka. Universitāte nav vieta, kur mēs tikai studējam, tur var arī atpūsties. Bieži notiek relaksācijas pasākumi, kuros profesori atved savus dzīvniekus, un studenti var ar viņiem spēlēties, barot vai apskaut. Dzīvnieki nav tikai suņi, kā varētu iedomāties, tie ir gan truši, gan jūrascūciņas, vienai no manām lektorēm mājās viņas ir sešas.

3.Kā tu plāno savu laiku?

Plānot laiku sanāk grūti, jo sevišķi uz semestra beigām, jo darbu tiešām ir ļoti daudz. Visbiežāk es ierakstu telefonā, kas man jāizdara tuvāko dienu laikā un cenšos visu izdarīt pēc iespējas ātrāk, jo vēlāk gribas veltīt dažas stundas sev pašai. Esmu nopirkusi arī plānotāju, taču visa pusgada laikā aizpildījusi esmu tikai divas lapas. Telefons ir gan mazāks, gan parocīgāks manai laika plānošanai. Topošajiem studentiem varu ieteikt Google Calendar lietotni, lietoju to jau vairākus mēnešus.

4.Kas tev pietrūkst no Priekules vidusskolas un Latvijas?

Uz mājām braucu gandrīz katru nedēļu, tāpēc man nav izveidojušās pārāk lielas skumjas pēc mājām, taču ļoti pietrūkst valoda. Latviski tagad runāju reti un arī reti dzirdu valodu, ja izeju ārā no mājas, kad atbraucu uz Latviju, priecājos, kad dzirdu latviešu valodu. No skolas, noteikti, pietrūkst skolotāji un klasesbiedri, universitātes kurss nav tik saliedēts, jo visos priekšmetos ir citi studenti. Labi kontaktējos tikai ar dažiem cilvēkiem, kas arī ir psiholoģijas studenti pirmajā kursā, viņus es satieku daudz biežāk, jo psiholoģijas priekšmeti mums notiek kopā.

5. Vidusskolas laikā tu piedalījies gan debašu klubā, gan "SOLUTIONS", gan Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolā. Ko tu ieguvi no dalības skolas pulciņos? Vai tu iegūtās zināšanas pielieto vēl joprojām?

Debašu klubs man ir ļoti noderējis, jo daudzos priekšmetos ir jāraksta darbi ar zinātniskiem pierādījumiem, un tos jāmaks efektīvi pielietot gan tekstā, gan turpmākajās darbu prezentācijās. Zināšanas no vēstnieku skolas neesmu pielietojusi daudz, tikai stāstījusi par savu pieredzi, taču zinu, ka varēšu tās pielietot, ja runāšu ar studentiem, kuri LCC mācās starptautiskās komunikācijas.

6. Kāda ir tava visspilgtākā atmiņa no Priekules vidusskolas?

Labi atceros, kā ar klasesbiedriem rīkojām iesvētības, kad mācījāmies 11. klasē, daži skolotāji bija pret mūsu ideju sarīkot 10. klasei baisu izmēģinājumu. Mēs sarīkojām tuneli starp galdiem, kas bija kārtīgi nosegts ar plēvi, un mēs ielikām tunelī makaronus, krāsas un ziepes. Lai sāktu vidusskolas dzīvi, 10. klases skolēniem bija jātiek cauri šim tunelim. Skolēniem bija

aizsietas acis, un viņi nebija pabrīdināti par šo aktivitāti, mēs tikai pabrīdinājām viņus dažas dienas iepriekš, ka viņiem nāksies nosmērēties. Tas bija ļoti smieklīgi!

7. Ko tu varētu ieteikt tiem, kuri apsver iespēju studēt starptautiskā universitātē?

Noteikti ieteikšu nebaidīties un iet studēt internacionālajā universitātē. Ja kādu uztrauc angļu valodas zināšanas, tad daudzas universitātes, arī LCC, piedāvā mācību gadu vai pusgada nostudēt, mācoties angļu valodas uzlabošanai. Tur māca gramatiku, rakstīšanu un lasīšanu, lielākā daļa studentu pēc viena pusgada šādu mācību jau uzsāk studijas noteiktā novirzienā. Studentiem ir jābūt gataviem sadzīvot ar dažādiem cilvēkiem – gan skaļiem, gan klusiem, gan ļoti runātīgiem –, kas mums, latviešiem, nav īpaši pierasti. Cilvēki ir ļoti dažādi un nāk no dažādām pasaules pusēm, tomēr ir ļoti interesanti iepazīties ar dažādām kultūrām, jo sevišķi ēdieniem. Internacionālajā universitātē galvenais ir runāt, izteikt savu viedokli un neuztraukties uzsākt sarunas ar citiem studentiem, cilvēki, kas nāk

mācīties uz tādām iestādēm ir ļoti atvērti un jauki.

Paldies Anastasijai par atbildēm, veiksmi mācībās!

Pabeidz teikumus!

Šobrīd es vēlos...

Šobrīd es vēlos labi uzrakstīt visus kontroldarbus un sekmīgi pabeigt pirmo kursu.

Mani draugi ir...

Mani draugi ir jautri, runātīgi, skaļi, saprotoši un spontāni.

Mans mīļākais seriāls ir...

Mans mīļākais seriāls ir Dark vai Peaky Blinders.

Skolotāja, kurai es visvairāk vēlētos pateikt paldies, ir...

Skolotāja, kurai es visvairāk vēlētos pateikt paldies, ir skolotāja Zaiga Strelēviča, jo viņa ir devusi man visas noderīgās angļu valodas zināšanas.

Mans novēlējums Priekules vidusskolas skolēniem –...

Mans novēlējums Priekules vidusskolas skolēniem – nebaidieties no grūtībām un citu cilvēku viedokļa, dariet to, kas jums visvairāk patīk, tikai tad jūs būsiet patiesi laimīgi!

Intervēja IEVA BĒRZIŅA



INTERVIJA AR IEVU BĒRZIŅU

leva, manā skatījumā tu esi tāda vidusskolniece, kādu es gribētu redzēt ikvienu, absolvējot skolu. Uzminēsi, ko es ar to domāju?

Paldies! Patiesību sakot, domāju, ka neesmu vienīgā, kura ir izcila vidusskolniece. Tie ir arī mani mīļie klasesbiedri, bez kuriem es nebūtu tik aktīva mācībās kā pašlaik. Mēs katrs esam izcili savā jomā, saliekot mūsu prātus kopā, esam viens fantastisks vesels. Savā klasē es esmu tā, kura pamudināja pārējiem lasīt grāmatas, ceru, ka tā dēļ angļu valodas eksāmena rakstīšana nebija sarežģīta.

Man ar tevi saistās tik daudz pozitīvu atmiņu, ka negribu pat domāt par mirkli, kad nākošajā mācību gadā tu jau būsi studente nevis mūsu fantastiskā leva, kas tik daudz lasa, spēj aizraut citus, prot pamatot viedokli, dot padomu, ieteikt. Vai tu sev gribētu tādu draudzeni?

Jā, jo man jau ir tādi draugi. Draudzība ir lieta, kuru mūsdienās cilvēki nenovērtē pietiekami, tāpēc man ir prieks, ka esmu atradusi cilvēkus, kuri mani iepriecina un papildina manas zināšanas.

Viens no labākajiem citātiem par draudzību ir no Hanjas Janagiharas, manas mīļākās rakstnieces, :

“The only trick of friendship, I think, is to find people who are better than you are—not smarter, not cooler, but kinder, and more generous, and more forgiving—and then to appreciate them for what they can teach you, and to try to listen to them when they tell you something about yourself, no matter how bad—or good—it might be, and to trust them, which is the hardest thing of all. But the best, as well.”

“Vienīgais triks draudzībā, manuprāt, ir atrast cilvēkus, kuri ir labāki nekā tu pats. Ne gudrāki, ne populārāki, bet laipnāki, dāsnāki un piedodoši, un tad novērtēt to, ko viņi tev spēj iemācīt, klausīties to, ko viņi stāsta par tevi, vienalga, cik slikti vai labi tas ir un uzticēties viņiem, kas ir visgrūtākā lieta no visām, bet tā arī ir vislabākā.”

Aiz muguras ir angļu valodas eksāmens. Pirmo reizi sapratu, ka man nebija jāuztraucas par jūsu – 12. klases skolēnu gramatiku, vārdu krājumu.

Vien uztraucos par to, lai jūs spētu runāšanas daļā – monologā saskatīt problēmu, pamatot, pierādīt. Eksāmens taču nebija grūts?

Absolūti nē. Protams, mums gāja tik labi Jūsu dēļ, jo Jūs bez apstājas mūs gatavojāt eksāmenam vairāku mēnešu garumā. Vēl joprojām liekas neticami, ka eksāmens bija tik viegls, bet rezultātus mēs uzzināsim tikai jūnijā, tāpēc nedrīkst priecāties pārāk ātri.

Tagad sekos jautājumi par dzīvi.

Ja tev atļautu izmainīt tikai vienu lietu pasaulē, kas tā būtu?

Domāju, ka es izbeigtu visus karus, jo to postaža ir izdarījusi briesmīgas sekas cilvēkos; šī trauma pāriet vairākās paaudzēs, tā kā reti kurš nezina par kara ietekmi uz apkārtējiem.

Tu dari to, kam tici, vai arī atrodi, kā noticēt tam, ko dari?

Man ir sarežģīti atbildēt uz šo jautājumu, jo nekad neesmu tā domājusi par lietām, kuras daru. Es parasti lietas daru pēc impulsa, tāpēc, manuprāt, es daru tikai to, kam ticu.

Par ko tu vairāk satraucies – izdarīt lietas pareizi vai izdarīt pareizās lietas?

Es vienmēr esmu uztraucusies par lietām, kuras jau esmu izdarījusi, piemēram, vai es tiešām izdarīju pareizo izvēli, vai es varēju kaut ko pateikt citādāk un tamlīdzīgi. Man patīk vairāk domāt par manām rīcībām pagātnē nekā domāt par tagadni. Ja mazam bērnam varētu iedot tikai vienu padomu visai dzīvei, ko tu viņam teiktu?

Pirmais citāts, kuru es iedomājos, ir no rakstnieces Donnas Tartas:

“I had the epiphany that laughter was light, and light was laughter, and that this was the secret of the universe.”

“Man bija apskaidrība, ka smieklis ir gaisma, ka gaisma ir smieklis, un ka tas ir visuma noslēpums.”

Kas ir sliktāk: piedzīvot neveiksmi vai tā arī nepamēģināt?

Abi no šiem variantiem, manuprāt, ir briesmīgi, jo es esmu cilvēks, kurš nevēlas piedzīvot neveiksmi, lai arī tā ir lieta, kura piemeklē visus, tomēr galvenais

dzīvē ir pamēģināt visu un vērot izaugsmi.

Ko šajā dzīvē tu dari citādāk nekā pārējie?

Tā kā pasaulē ir tuvu pie 8 miljardiem cilvēku, domāju, ka nevar pastāvēt kāda darbība, kura ir īpaša tikai man, bet es esmu novērojusi, ka tas, kā es dzirdu mūziku, ir mazliet citādāk nekā pārējiem. Man patīk analizēt katru harmoniju, katru ritma īpatnību, kura spēj dziesmu padarīt īpašu.

Kāpēc tik bieži ir tā, ka tas, kas padara laimīgu tevi, pārējos tādus nedara?

Tas ir vienkārši – katram ir savas intereses, piemēram, mani aizrauj tas, ka skolā uzdod izlasīt kādu grāmatu, bet citam tā ir viena no briesmīgākajām lietām, kas ar viņu var notikt. Protams, grāmatu lasīšana ir lieta, kurā izglītības sistēma ir “nošāvusi greizi”, jo lielākā daļa no grāmatām, kuras skolniekam ir pienākums lasīt, nav bērniem aktuālas, tādejādi radot nepatiku pret visām grāmatām, kuras bērns ierauga.

Ko tu darītu citādāk, ja zinātu,

ka neviens tevi nenosodīs?

Domāju, ka pašlaik jau daru to, kas mani interesē. Vidusskolā mācoties, es sāku darīt lietas, nedomājot par pārējo uzskatiem.

Pēc gada tu jau būsi studente. Jaunie draugi tev jautās; Kāda tu biji vidusskolā? Kāda bija tava skola, skolotāji? Tava atbilde.

Vidusskolā es biju atbildīga, piedalījos gandrīz visās olimpiādēs, kurās bija iespējams piedalīties. Mana skola bija kā manas otrās mājas, skolotāji un klasesbiedri kā otra ģimene. Priekules vidusskolā ir skolotāji, kuri ir gatavi katram izpalīdzēt jebkurā brīdī. Es tiešām nenožēloju kaut sekundi, ka paliku mācīties vidusskolā, jo tur es iemācījos pašdisciplīnu un atradu savu potenciālu.

Ja Priekules vidusskolā tevi pieņemtū darbā un tev vajadzētu dot trīs solījumus attiecībā uz darbu šeit, kādi tie būtu?

1. Rūpēties par saviem audzēkņiem. Lai arī skolotāja darbs ir laikietilpīgs, es mēģinātu radīt ciešāku

kontakta ar saviem skolēniem, lai piesaistītu viņus mācīties labāk un lai es viņiem būtu iedvesmas avots.

2. Respektēt savus kolēģus. Vislabākais, kas var būt skolā, ir vienotība. Skolotājiem šis ir it īpaši nepieciešams, jo tikai citi skolotāji sapratīs, cik sarežģīts ir šis darbs.

3. Pilnveidot skolu un apkārtējo vidi. Es mēģinātu piesaistīt skolēnus dažādos pasākumos, pulciņos un aktivitātēs, jo tieši pulciņos es apguvu lietas, kuras man visvairāk noder ikdienā.

Ieva, liels paldies par fantastisko interviju!

INTERVĒJA ZAIGA STRELĒVIČA



Pavasaris

Pavasaris- laiks kad daba mostas,
Mostas un sāk rādīt savu daiļumu.
Šis daiļums uzmanības vērts,
Šis daiļums ir unikāls.

Pavasaris- pārmaiņu laiks,
Laiks kad kokiem lapas plauks.
Šīs skaistās zaļās un mazās lapiņas,
Cilvēkiem sirdis silda.

Pavasaris- vasaras vēstnesis,
Siltais laiks vairs tālu aiz kalniem
nav.

Sniegi kūst un lietus līst,
Sāk zemi jaukai vasarai gatavot.

/G.Einis/

KOMANDA

SKOLOTĀJA, KONSULTANTS:

ZAIGA STRELĒVIČA

KORESPONDENTI:

ENIJA PALUBINSKA

JANA MATULE

IEVA BĒRZIŅA

GUSTAVS EINIS

DATORGRAFIKA:

JANA MATULE

